

Обичате ли звука на гласа си? Тайната на "промененият" глас.

Гласът ни започва да се формира още в белите дробове, където издишаният въздух създава въздушен поток в трахеята и ларинкса, които са едни от главните отговорници за това да можем да произвеждаме звук от устата. Опънати хоризонтално през ларинкса се намират и гласните връзки. Когато въздухът минава през тях, те вибрират много бързо и произвеждат определени звуци. Колкото по-висока е степента на вибрация, наречена още и честота, толкова по-висок ще бъде и тонът на звука. Тонът се определя до голяма степен от дължината

и напрежението на гласните връзки. Сами по себе си обаче гласните връзки произвеждат само бръмчащ звук. Частите на тялото между тях и външния свят като гърлото, носа и устата също помагат за това да говорим и създават нашия уникален човешки глас.

Ще се опитам да разкрия тайната на "променения" глас при запис. Гласът е единствената част от тялото, която всички хора по света, независимо от възрастта си харесват. За тях той е мелодичен, хубав и с точния тембър или поне е така докато не го чуят на запис. Всеки, който се е записвал е попадал на този странен феномен. Гласът от записа сякаш не е твой, толкова по-различен е, че даже се чудиш това аз ли съм или са ми пунали грешен запис. На всеки се случва това, когато чуе гласа си за първи път. Тогава започва да си мисли: „Това аз ли съм? Така ли звучи наистина? Не може да бъде! Гласът ми не е толкова дебел или тънък? Да не би записът да го променя?“ За щастие науката отдавна е отговорила на тези въпроси и можем да кажем само едно – записите никога не лъжат! Гласът, който чувате от тях – това сте вие. Но тогава защо когато говорим, гласът ни звучи толкова по-различно?

„Механизмите“, които ни помагат да чуваме се намират дълбоко в ушите ни, в пространството на така нареченото вътрешно ухо. Звучите около и вътре в нас достигат по различни начини и пътища до това вътрешно ухо. Повечето звуци, които чуваме в действителност са просто резултат от въздушна проводимост, а самите звуци са просто звукови вълни, които се предават по въздуха. Тези звукови вълни достигат до ушната мида и пътуват през тъпанчето и средното ухо, което е пълно с течност и има форма на спирала и достигат до вътрешното ухо. То помага на вълните да достигнат до мозъка, който ги разчита. Това обаче не е единственият начин, по който чуваме. Костите и тъканите в тялото ни също могат да произвеждат звуци. Така че, когато говорите, гласните ви връзки създават звукови вълни, които пътуват из въздуха и достигат до вътрешното ухо. Костите и тъканите също така успяват да хванат тези звукови вълни директно и по този начин гласът, който чуваме е смесица между **ДВА** начина на предаване на звуците, този по **въздуха** и този през **костите**. А когато чувате говора си на запис, той е резултат **само от първия начин**.

И така, тъй като липсва част от предаването на звука, гласът ви звучи доста по-различно. Иначе казано, когато говорите чувате собствения си глас направо в главата си и затова по-ниско честотните вибрации се повишават. Това означава, че гласът ви обикновено звучи **по-плътно и дълбоко**, отколкото е в действителност. Ето защо, когато го чуете на запис, той обикновено звучи **по-тънък и слаб**. Това не бива да ви притеснява, защото със всички хора е така! За вас той може и да звучи странно, дори смешно, но това не означава, че и другите мислят така!

